

JAK ZMNIĘSZYĆ LICZBĘ PLASTIKOWYCH TOREB NA ZAKUPY?

Komisja Europejska zwraca się do obywateli z pytaniem, w jaki sposób najlepiej ograniczyć stosowanie plastikowych toreb na zakupy. Czy skutecznym rozwiązaniem byłoby wprowadzenie opłat i opodatkowania, czy też inne opcje – takie jak zakaz korzystania z plastikowych toreb na zakupy w całej Unii – byłyby lepszym rozwiązaniem? Obywatele mają się także wypowiedzieć na temat szerszego propagowania opakowań ulegających biodegradacji oraz na temat zaostrzenia wymogów w zakresie biodegradowalności opakowań. W internetowej ankiecie można wziąć udział do sierpnia 2011 r.

Komisarz UE ds. środowiska **Janez Potočnik** stwierdził:

– Pięćdziesiąt lat temu prawie nikt nie słyszał o torbie plastikowej jednorazowego użytku. Teraz torby takie – po kilkuminutowym wykorzystaniu – zanieczyszczają nasze środowisko przez dziesiątki lat. Jednak podejście społeczeństwa zmienia się i widać powszechną wolę zmian w tym zakresie. Dlatego rozważamy wszystkie możliwe rozwiązania, łącznie z ogólnounijnym zakazem stosowania plastikowych toreb na zakupy. Zależy nam na opinii możliwie dużej liczby osób, by uzupełnić nasze analizy naukowe oraz, by ulepszyć strategię w tej kwestii, która obciąża nasze środowisko.

Co roku obywatel UE zużywa średnio około 500 plastikowych toreb na zakupy. Większość z nich jest używana tylko jeden raz. W 2008 r. łączna produkcja plastikowych toreb na zakupy w Europie wyniosła 3,4 mln ton, co odpowiada masie ponad 2 mln samochodów osobowych. Niewielka masa i mały rozmiar plastikowej torby sprawiają, że często wymyka się ona z łańcucha przetwarzania odpadów i kończy w środowisku naturalnym, gdzie jej ostateczny rozkład może nastąpić setki lat później.

Niektóre państwa członkowskie podjęły już działania, aby ograniczyć stosowanie plastikowych toreb na zakupy: opłaty za torby, ustalenia z sektorem detalicznym i zakaz użytkowania pewnych rodzajów to-

reb. Żadnych konkretnych środków nie podjęto jednak na poziomie UE. W marcu 2011 r. unijni ministrowie ds. środowiska rozmawiali o wpływie plastikowych toreb na środowisko. Wyrażane przy tym obawy wskazywały, że UE powinna podjąć skuteczne działania.

Konsultacja społeczna ma również na celu zebranie opinii na temat tego, czy wymogi w zakresie kompostowalności i biodegradowalności określone w są odpowiednie. Dyrektywa nie umożliwia wyraźnego rozróżnienia między produktami ulegającymi biodegradacji, które powinny ulec jej w naturalnych warunkach środowiska, a produktami nadającymi się do kompostowania, które ulegają biodegradacji wyłącznie w kompostowniach. Reklamowanie opakowania jako ulegającego biodegradacji w sytuacji, gdy w rzeczywistości nie ulegnie ono biodegradacji w warunkach naturalnych, może wprowadzać w błąd i przyczynia się do zwiększenia ilości odpadów.

W konsultacji oczekuje się opinii na temat środowiskowych, społecznych i gospodarczych skutków wynikających z wprowadzenia środków na rzecz poprawy wymogów w zakresie biodegradowalności opakowań, w tym propagowania opakowań ulegających biodegradacji wśród konsumentów.

Marta Angrocka-Krawczyk
Komisja Europejska Przedstawicielstwo w Polsce